

Assen, 29 april 2026
Ons kenmerk: 1003431

BESLUIT VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN DRENTHE INZAKE OMGEVINGSVERGUNNING FLORA- EN FAUNA-ACTIVITEIT

Vergunninghouder : Kleen Resorts ontwikkelingsmaatschappij B.V.
Activiteit : Realisatie Resort - Huis ter Huynen
Locatie : Zuiderstraatweg 6 p. Zeijen, Tynaarlo

Deze omgevingsvergunning wordt verleend voor de periode vanaf datum van afgifte van deze vergunning tot en met 01-01-2028.

Besluit

Gedeputeerde Staten van Drenthe (GS) hebben, met inachtneming van artikel 8.74l van het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl), besloten aan Kleen Resorts ontwikkelingsmaatschappij B.V. op basis van bijgevoegde motivering (zie bijlage 1) een omgevingsvergunning, zoals bedoeld in artikel 5.1 tweede lid, aanhef en onder g, van de Omgevingswet te verlenen voor wat betreft de verbodsbepalingen genoemd in: artikel 11.54, eerste lid onder b, van het Bal voor de bunzing (*Mustela putorius*), steenmarter (*Martes foina*) en grote bosmuis (*Apodemus flavicollis*), waar het gaat om het opzettelijk beschadigen of vernielen van de vaste voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van de bunzing, steenmarter en grote bosmuis.

Voorschriften

Aan deze omgevingsvergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

1. Algemene voorschriften

- 1.1. De omgevingsvergunning wordt slechts voor de hierboven beschreven verbodsbepaling en genoemde soorten verleend.
- 1.2. Deze omgevingsvergunning geldt alleen voor de werkzaamheden, zoals beschreven in de aanvraag en de daarbij behorende stukken.
- 1.3. De vergunninghouder dient onverwijld contact op te nemen met de provincie Drenthe via vth@drenthe.nl, indien bij het uitvoeren van de werkzaamheden van het project andere beschermde soorten dan de genoemde worden aangetroffen of andere handelingen als bedoeld in voorschriften 1.1 en 1.2 noodzakelijk zijn.
- 1.4. Deze omgevingsvergunning kan uitsluitend gebruikt worden door (medewerkers van) de vergunninghouder of haar rechtsopvolgers of in opdracht van de vergunninghouder handelende (rechts-)personen. De vergunninghouder of haar rechtsopvolgers blijven daarbij verantwoordelijk en aansprakelijk voor de juiste naleving van deze omgevingsvergunning.
- 1.5. Tijdens de uitvoering van de werkzaamheden dient een afschrift van deze omgevingsvergunning en de begeleidende brief (papier of digitaal) op de locatie van de werkzaamheden aanwezig te zijn en op verzoek te worden getoond aan de daartoe bevoegde toezichthouders of opsporingsambtenaren.
- 1.6. De vergunninghouder dient, zodra de datum van aanvang van de werkzaamheden bekend is, doch uiterlijk 7 dagen van tevoren, hiervan melding te maken bij de provincie Drenthe via vth@drenthe.nl, onder vermelding van het kenmerk van het besluit.
- 1.7. Bij de melding hoort eveneens te worden aangegeven welk ecologisch adviesbureau/ecologisch deskundige de ecologische begeleiding biedt tijdens de uitvoering van de werkzaamheden en het meest actuele ecologisch werkprotocol mee te zenden. Indien er tussentijds wordt gekozen om met een ander ecologisch adviesbureau of ecologisch deskundige door te gaan, dan dient dit schriftelijk gemeld te worden aan het bevoegd gezag via vth@drenthe.nl, onder vermelding van het kenmerk van het besluit.
- 1.8. Er dient gewerkt te worden zoals beschreven in het Activiteitenplan bunzing, steenmarter en grote bosmuis d.d. 4 januari 2026, door EcoZeker (hierna Activiteitenplan), en de aanvullende gegevens behorend bij dit besluit.

- 1.9. De in dit besluit beschreven voorschriften dienen in een ecologisch werkprotocol te worden opgenomen. Dit ecologisch werkprotocol dient te allen tijde op de locatie (papier of digitaal) aanwezig te zijn en dient onder betrokken werknemers, met name bij de uitvoerenden op de locatie, bekend te zijn. Werkzaamheden dienen conform dit ecologisch werkprotocol te worden uitgevoerd.
- 1.10. Tijdens de uitvoering van de werkzaamheden dient een (ecologisch) logboek bijgehouden te worden van alle ecologische handelingen. Uit dit logboek dient duidelijk naar voren te komen wanneer en op welke ecologische wijze de hier beschreven voorschriften zijn uitgevoerd. Dit logboek wordt op verzoek getoond aan het bevoegd gezag. Tevens dient het ecologisch logboek direct na afronding van de werkzaamheden onder vermelding van het kenmerk van het besluit te worden verstuurd naar het bevoegd gezag via vth@drenthe.nl.
- 1.11. Binnen twee maanden na het verlenen van deze vergunning dienen alle waarnemingen van de soorten die waargenomen zijn tijdens het nader onderzoek te worden ingevoerd in de Nationale Databank Flora en Fauna (NDFF). Na invoering van deze gegevens dient hiervan een afschrift verstuurd te worden onder vermelding van het kenmerk van het besluit via vth@drenthe.nl.

2. Soort specifieke voorschriften

Bunzing, steenmarter en grote bosmuis

- 2.1. De vergunninghouder dient bij de planning van de werkzaamheden rekening te houden met de kwetsbare periodes van de bunzing, steenmarter en grote bosmuis. De meest kwetsbare periode (voortplantingsperiode) van de bunzing en steenmarter loopt globaal van maart t/m augustus. De meest kwetsbare periode (voortplantingsperiode) van de grote bosmuis loopt globaal van maart t/m september. Afhankelijk van het seizoen en de klimatologische omstandigheden kan deze periode langer of korter zijn. De periode voor het uitvoeren van de werkzaamheden dient daarom afgestemd te worden met een ecologisch deskundige op het gebied van vernoemde soort.
- 2.2. Grondwerkzaamheden die schadelijk kunnen zijn voor de soorten dienen buiten de kwetsbare periodes van de soorten uitgevoerd te worden. Tenzij buiten de meest kwetsbare periodes van de soorten relevante delen van het terrein voorafgaand aan de werkzaamheden ongeschikt zijn gemaakt en worden gehouden. Dit door struweel te snoeien en het groen in het gebied van tevoren kort te maaien en kort te houden; 5 cm boven het maaiveld. Het maaisel moet direct van het terrein worden afgevoerd om vestiging van beschermde soorten in de hopen te voorkomen. Dit moet minstens drie dagen voordat bomen worden gekapt.
- 2.3. Er dient één richting op gewerkt te worden bij het uitvoeren van de volgende werkzaamheden: maaiwerkzaamheden en het plaatselijk verwijderen van groen en opslag. Er dient gewerkt te worden richting leefgebied dat behouden blijft zodat eventueel aanwezige dieren de mogelijkheid hebben om te vluchten.
- 2.4. De machines die worden gebruikt bij de werkzaamheden dienen stapvoets (maximaal 5 km/u) te rijden, zodat dieren de kans krijgen om te vluchten.
- 2.5. Te allen tijde moet minimaal drie dagen voordat de bomen worden gekapt het leefgebied ontmoedigd zijn, door begroeiing, blad en wegwuipmogelijkheden te verwijderen in de te kappen gedeeltes van de bosschages. Door takken voorzichtig weg te halen met klein materieel of met de hand, en dit verspreid over tenminste twee dagen uit te voeren. Hierbij dienen de weeromstandigheden gunstig te zijn (niet kouder dan 10 graden), dit is te beoordelen door een deskundige ecoloog.
- 2.6. De werkzaamheden vinden zoveel mogelijk plaats tijdens de daglichtperiode. In geval van gebruik van kunstlicht dient uitstraling op de houtwallen te worden voorkomen door lichtbronnen naar beneden en van de houtwallen af te richten.
- 2.7. Wanneer er sprake is van de kap van een enkele boom of struweel dient het gecontroleerd te worden op broedvogels/ nesten en/of holtes voor vleermuizen, wanneer dit niet reeds in eerdere toetsingen is meegenomen.
- 2.8. Voor de bunzing dienen er twee takkenhopen gerealiseerd te worden. Aan de noordwestzijde van het plangebied, op rustige locaties langs de natuurvriendelijke oevers. Deze dienen op de volgende manier vorm gegeven te worden:
 - De ondergrond dient eerst losgemaakt te worden. Hierop volgt een fundering van zand, grind of zeer fijn vertakkingsmateriaal, maar bij voorkeur lokaal materiaal. De fundering moet iets boven het maaiveld liggen, want deze moet droog blijven;

- Met minimaal zes boomstammen van één meter lang en een diameter van 15-20 cm wordt een nestkamer gebouwd. Dit door twee stammen tegenover elkaar op de grond te leggen en daar de andere twee stammen overeen te leggen als een dak. De ruimte die daartussen ontstaat dient opgevuld te worden met droog hooi of vergelijkbaar materiaal;
- De nestkamer moet minimaal twee ingangen hebben, droog blijven en beschermd zijn tegen weersinvloeden. Na het bouwen van deze nestkamer dient er grof en fijn snoeimateriaal overheen gelegd te worden. Openingen in de takkenhoop mogen maximaal acht cm groot zijn;
- De takkenhopen moeten minimaal drie meter lang, twee meter breed en één meter hoog zijn.
- 2.9. De oevers worden ingericht met inheemse soorten. Zoals bijvoorbeeld gele lis, kattenstaart, watermunt, dotterbloem, moerasandoorn en moerasrolklaver.
- 2.10. Het wordt aangenomen dat een takkenhoop ongeveer vijf jaar lang functioneel blijft. Daarom dienen de takkenhopen elke vijf jaar aangevuld te worden met nieuw materiaal. De initiatiefnemer is hiervoor verantwoordelijk. Dit onderhoud geldt voor een onbepaalde periode, het is aan de ecooloog om dit in te schatten.
- 2.11. Voor de steenmarter dienen er twee marterkasten in de houtwal geplaatst te worden. Eén ten noorden van de houtwal en één ten zuiden van de houtwal. Deze dienen op de volgende manier vorm gegeven te worden:
 - Als marterkast dient het type ZK MA 01 Marterkast (Vivara pro) of vergelijkbaar gebruikt te worden. De twee ingangen die deze kast biedt dienen beschikbaar te zijn voor de steenmarter;
 - De onderkant van de kast dient op enkele stenen geplaatst te worden, om rotting te voorkomen;
 - De kast dient bedekt te worden met takken en/of overhangende vegetatie, zodat deze volledig binnen de beschutting valt en onopgemerkt blijft.
- 2.12. Voor de marterkast is onderhoud van belang. Dit kan alleen wanneer deze niet bewoond is. De kast dient minimaal elke vijf jaar gecontroleerd te worden ter onderhoud. Indien de kast niet bewoond is, is schoonmaken mogelijk. De kast is afgewerkt met een water gedragen lak. Voor een langere levensduur kan de kast opnieuw geleverd worden. Dit onderhoud geldt voor een onbepaalde periode, het is aan de ecooloog om dit in te schatten.
- 2.13. Langs de west- en noordwestzijde van het terrein dienen brede zones ingericht te worden. Deze zones zullen ten minste drie meter breed zijn. De zones zullen ingericht worden met inheemse soorten, zoals bijvoorbeeld braam, sporkehout, meidoorn, wilde liguster, sleedoorn, hondsroos, wilgensoorten en hazelaar. De soorten dienen bodemdekking, schuilplaatsen en jaarronde voedselbronnen voor de grote bosmuis te creëren.
- 2.14. Daarnaast dient een kruidenrijke overgangszone ingericht te worden. Met inheemse soorten, zoals bijvoorbeeld beemdkruid, knoopkruid, Jacobskruiskruid, grote ratelaar, pinksterbloem, duizendblad en rode klaver. Deze soorten bieden voedselbronnen voor de grote bosmuis.
- 2.15. De verblijfplaatsen en compensatiezones zoals genoemd in 2.10 tot en met 2.19 dienen in april gerealiseerd te worden, dit dient te gebeuren onder toezicht van een ecologisch deskundige.
- 2.16. Er dient bij het plaatsen van de marterkasten een gewenningsperiode in acht genomen te worden van minimaal één maand, voorafgaand aan de start van de werkzaamheden. Hierdoor zijn de steenmarters in staat om tijdig de nieuwe verblijfplaatsen te lokaliseren.
- 2.17. De houtwal wordt versterkt met struweelsoorten. Dit dienen inheemse soorten te zijn, zoals bijvoorbeeld sleedoorn, meidoorn, hulst, sporkehout, wilde liguster en roosachtigen, gecombineerd met bomen als zwarte els, berk, vlier, veldesdoorn en hazelaar.
- 2.18. De grote bosmuis is voornamelijk aanwezig in de houtwallen. De werkzaamheden zullen vooral plaatsvinden in de aangrenzende grasvelden en open ruimtes. De randen van het terrein en de houtwallen zullen grotendeels behouden blijven. Om te borgen dat een gedeelte van het leefgebied onaangetast blijft, zullen er markeringen worden aangebracht. De werkwijze hiervoor wordt opgenomen in het ecologisch werkprotocol.

3. Overige voorschriften

- 3.1. Een ecologisch deskundige op het gebied van de soort(en) waarvoor deze omgevingsvergunning is verleend, dient tenminste aanwezig te zijn tijdens de volgende momenten:
 - 3.1.1. bij het natuurvrij maken of de controle op de methode van natuurvrij maken, voorafgaand aan de werkzaamheden;
 - 3.1.2. bij de controle of het natuurvrij maken succesvol is uitgevoerd, voorafgaand aan de werkzaamheden;

- 3.1.3. tijdens het aanbrengen van de alternatieve verblijfplaatsen op geschikte locaties;
- 3.1.4. voorafgaand aan het vellen van bomen en/of het verwijderen van begroeiing;
- 3.1.5. bij de start van de werkzaamheden na het natuurvrij maken;
- 3.2. Bovenstaande momenten worden beschreven in het ecologisch logboek door de ecologisch deskundige.

4. Zorgplicht

- 4.1. De vergunninghouder dient voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving. Activiteiten of werkzaamheden die kunnen leiden tot negatieve effecten op plant- of diersoorten, zoals het verwijderen van bosschages en bomen of kunstmatige lichtverstoring, dienen achterwege gelaten te worden of zo uitgevoerd te worden dat de effecten tot het minimum worden beperkt.
- 4.2. In navolging van het voorgaande voorschrift dient de vergunninghouder rekening te houden met het broedseizoen van alle vogelsoorten. De werkzaamheden dienen zoveel als mogelijk uitgevoerd te worden buiten het broedseizoen. Indien dit niet mogelijk is, dient een ecologisch deskundige voorafgaand aan de werkzaamheden het plangebied te controleren op in gebruik zijnde nesten. Indien er in gebruik zijnde nesten worden aangetroffen, worden de werkzaamheden uitgesteld tot na het broedseizoen van die betreffende vogelsoort. Het plangebied dient hiervoor te worden vrijgegeven door de ecologisch deskundige.

5. Stikstof

Het is mogelijk dat er voor deze activiteit op grond van de Omgevingswet een omgevingsvergunning voor een natura 2000-activiteit noodzakelijk is. In de Omgevingswet is de bescherming van natura 2000-gebieden vastgelegd. U bent verplicht om voordat u gaat beginnen te inventariseren wat de effecten van de activiteit zijn op de omliggende natura 2000-gebieden door bijvoorbeeld het uitvoeren van een AERIUS-berekening. Afhankelijk van de uitkomst is mogelijk een aanvullende ecologische toetsing nodig en dient u mogelijk vooraf een omgevingsvergunning bij de provincie aan te vragen.

Zie voor meer informatie hierover de volgende website: www.provincie.drenthe.nl/natuurbescherming of neem contact op met de provincie Drenthe op telefoonnummer (0592) 36 55 55.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
namens dezen,
b.a.

drs. M. Middel,
Themamanager Vergunningverlening, Toezicht & Handhaving

Afschrift aan:

- Kleen Resorts ontwikkelingsmaatschappij B.V. (digitaal);
- EcoZeker (digitaal);
- het College van Burgemeester en Wethouders van Tynaarlo (digitaal).

Omgevingsvergunningstermijn

Het kan voorkomen dat de in de omgevingsvergunning gestelde termijn niet voldoende is om de werkzaamheden waarop de omgevingsvergunning betrekking heeft uit te voeren. Om onnodige vertraging van het traject te voorkomen wordt in dat geval geadviseerd om minimaal vier maanden voor het verstrijken van deze termijn te verzoeken om verlenging. Daarvoor kunt u contact opnemen via vth@drenthe.nl.

Omgevingsvergunningwijziging

Indien de vergunninghouder verzoekt om wijziging van de voorschriften die in deze vergunning zijn opgenomen, dient hiervoor een wijzigingsvergunning te worden aangevraagd, voorzien van een inhoudelijke onderbouwing.

Kleine wijzigingen die geen betrekking hebben op de bovenstaande voorschriften kunnen, in overleg met een ecologische deskundige en de provincie, worden doorgevoerd. Dergelijke wijzigingen dienen te allen tijde in afstemming met de provincie plaats te vinden. Hierover kunt u contact opnemen via vth@drenthe.nl

Bezwaar

Bent u het niet eens met dit besluit, dan kunt u binnen zes weken na de dag van verzending ervan, hiertegen een bezwaarschrift indienen bij het college van Gedeputeerde Staten van Drenthe. De dag van verzending is de dagtekening van het besluit. Voor meer informatie over het indienen van een bezwaarschrift verwijzen wij u naar www.provincie.drenthe.nl/bezwaarprocedure.

BIJLAGE 1: MOTIVERING BIJ BESLUIT

1. Aanvraag en procesverloop

Op 5 november 2025 hebben wij van het EcoZeker namens Kleen Resorts ontwikkelingsmaatschappij B.V. (hierna vergunninghouder) een aanvraag ontvangen voor een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna-activiteit. De aanvraag heeft betrekking op het realiseren van het Recreatiepark Huis ter Huynen, gelegen aan Zuiderstraatweg 6p, te Zeijen in de gemeente Tynaarlo (zie figuur 1). De vergunninghouder heeft een omgevingsvergunning aangevraagd voor de verbodsbepalingen genoemd in artikel 11.54, eerste lid onder b, van het Bal voor de bunzing (*Mustela putorius*), steenmarter (*Martes foina*) en grote bosmuis (*Apodemus flavicollis*).

Figuur 1: Plangebied (bron: Activiteitenplan)

2. Wettelijk kader

Het is op grond van artikel 5.1, tweede lid en onder g, van de Omgevingswet (Ow) verboden om zonder omgevingsvergunning een flora- en fauna-activiteit te verrichten voor zover het gaat om een in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) aangewezen geval. De diverse aangetroffen diersoorten binnen het plangebied worden beschermd volgens diverse beschermingsregimes van het Bal.

2.1 Nationaal beschermde soorten

De bunzing, steenmarter en grote bosmuis zijn beschermde inheemse soorten als bedoeld in de bijlage IX van het Bal en zijn zodoende beschermd op grond van artikel 11.54, eerste lid, van het Bal, waar het gaat om:

- b. het opzettelijk beschadigen of vernielen van de vaste voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van dieren als bedoeld onder a;

Onder voortplantingsplaatsen of rustplaatsen als bedoeld in artikel 11.54, eerste lid en onder b, van het Bal vallen tijdelijke en/of permanente verblijfplaatsen, seizoensgebonden verblijfplaatsen, essentiële migratieroutes en foerageergebieden die van belang zijn voor de instandhouding van een voortplantingsplaats of rustplaats van de bunzing, steenmarter en grote bosmuis.

2.2 Beoordelingsgronden vergunningverlening

Op grond van artikel 3.56 van het Bkl dienen wij bij het afgeven van een omgevingsvergunning rekening te houden met de vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied en de regionale en lokale bijzonderheden. In dit geval zien wij, deze belangen in acht genomen, geen reden om de omgevingsvergunning anders vorm te geven.

3. De situatie

Het plangebied betreft een voormalig recreatieterrein dat momenteel braak ligt. Er zijn enkele recreatiewoningen naast gelegen, in de omgeving zijn verder agrarische percelen en bosschages. Het terrein maakt een verwilderde indruk, met diverse kruidenrijke gras- en bloemensoorten en ruigtes. Er zijn open stukken met grasvegetatie aanwezig en hout- en aarden wallen met bomen en struweelbegroeiing. Ook ligt er een hoop met snoeiresten (boomwortels en stronken hout) op het terrein. Ten zuiden van het plangebied, achter een aarden wal, ligt een waterpartij en een bosschage.

Kleen Resorts B.V. is voornemens om een recreatiepark te ontwikkelen aan de Zuiderstraat 6p in Zeijen. Het plan is om zeventig chalets te bouwen, samen met een speelweide en een vijver. Daarbij zullen enkele bomen gekapt worden. De locatie zal passend worden heringericht voor de soorten, hiervoor zullen onder andere inheemse planten worden gebruikt.

Om het recreatiepark te realiseren zullen de open terreindelen worden gemaaid, planten en bomen gerooid worden, de houtwal aan de zuidzijde en takkenhoop zal gekapt worden, er zal een wegenstructuur worden aangelegd en er worden uiteindelijk chalets gebouwd. Deze werkzaamheden zullen gefaseerd uitgevoerd worden. Hierdoor is er geen moment waarop het leefgebied van de soorten volledig wordt aangetast, wat ervoor zorgt dat de dieren kunnen vluchten.

Als gevolg van de werkzaamheden wordt er leefgebied en worden er naar verwachting verblijfplaatsen van de van de bunzing, steenmarter en grote bosmuis aangetast. Hierom is er een vergunningaanvraag ingediend.

3.1 Uitgevoerd onderzoek

Door EcoZeker is een quickscan uitgevoerd die bestond uit een bureauonderzoek en veldonderzoek. Het veldbezoek heeft plaatsgevonden op 4 juli 2025. Op basis van de uitkomsten van deze quickscan kunnen negatieve gevolgen voor vogels met een jaarrond beschermd nest, vleermuizen, grote bosmuis, das, bunzing, hermelijn, wezel en steenmarter niet op voorhand uitgesloten worden. Alle overige beschermde soorten zijn uitgesloten op basis van de quickscan, (zie quickscan Resort Zeijen d.d. 4 augustus 2025, door EcoZeker). Naar de soorten die niet uitgesloten konden worden op basis van de quickscan is nader onderzoek uitgevoerd in het najaar van 2025. Dit onderzoek is uitgevoerd conform de meest recente kennisdocumenten voor de kleine marterachtigen en de das. Voor de grote bosmuis is de IBN-methode toegepast. Daarnaast is er een boomholten- en nestencontrole uitgevoerd in het najaar van 2025 voor de vogels met een jaarrond beschermd nest en vleermuizen. Hiermee kunnen wij concluderen dat er voldoende onderzoek is uitgevoerd.

Tijdens het nader onderzoek zijn de volgende soorten en verblijfplaatsen vastgesteld binnen het projectgebied:

- Bunzing: uit het nader onderzoek blijkt dat de bunzing aanwezig is in het plangebied, zie figuur 2. Hierom is er naar verwachting één verblijfplaats van de bunzing aanwezig binnen het plangebied.
- Steenmarter: uit het nader onderzoek blijkt dat de steenmarter aanwezig is in het plangebied, zie figuur 2. Hierom is er naar verwachting één verblijfplaats van de steenmarter aanwezig binnen het plangebied.
- Grote bosmuis: de grote bosmuis is aangetroffen in het plangebied, zie figuur 3. Hierom worden er ook verblijfplaatsen van de grote bosmuis verwacht.

Tijdens de boomholten- en nestcontrole zijn er geen nesten of verblijfplaatsen aangetroffen. Echter heeft onze toezichthouder wel een buizerdnest waargenomen binnen het plangebied. Hiervoor dienen maatregelen genomen te worden om verstoring te voorkomen. De maatregelen dienen opgenomen te

worden in een ecologisch werkprotocol. Via deze weg zal er geen verbodsbepaling worden overtreden en hoeft er voor de soort geen vergunning worden aangevraagd.

Tijdens het verdere nader onderzoek is nog wel een looproute van de das vastgesteld aan de rand van het plangebied, ten noordoosten. Zie hiervoor figuur 2. Deze looproute wordt niet aangetast. Daarnaast is er in april 2026 nog gecontroleerd of er direct buiten het plangebied een burcht van de das aanwezig is. Er zijn geen burchten aangetroffen binnen een verstoringafstand van 30-40 m. rondom het plangebied. Om bovenstaande zal er voor de das ook geen verbodsbepaling overtreden worden en hoeft voor deze soort geen vergunning worden aangevraagd.

Figuur 2: Locaties waar de bunzing (oranje), steenmarter (blauw) en das (roze) zijn waargenomen. (bron: Nader onderzoek Zeijen Kleen Resorts d.d. 16 oktober 2025, door EcoZeker)

Figuur 3: Locaties waar grote bosmuizen zijn gevangen tijdens het nader onderzoek. (bron: Nader onderzoek Zeijen Kleen Resorts d.d. 16 oktober 2025, door EcoZeker)

Als gevolg van de werkzaamheden gaan er naar verwachting één verblijfplaats van de bunzing en één verblijfplaats van de steenmarter verloren. Daarnaast gaan er naar verwachting ook verblijfplaatsen van de grote bosmuis verloren. Om die reden is een omgevingsvergunning voor een flora-en fauna-activiteit vereist.

3.2 *Permanente mitigatie*

De compensatie voor de bunzing, steenmarter en grote bosmuis wordt in een gezamenlijk inrichtingsplan gerealiseerd. De compensatie bestaat uit het deels behouden van bestaand leefgebied en het realiseren van nieuwe structuurrijke zones langs de randen van het terrein. Deze zones sluiten aan op de te behouden houtwal, de natuurvriendelijke oevers en de ecologische verbindingen in de omgeving. De inrichting wordt uitgevoerd met inheemse beplanting, struweelbeplanting, kruidenrijke vegetatie en robuuste faunastructuren zoals takkenhopen en kleine zoogdierkasten. Zie figuur 4 voor de tekening.

De werkzaamheden zullen gefaseerd uitgevoerd worden. Hierdoor is er geen moment waarop het leefgebied van de soorten volledig wordt aangetast, wat ervoor zorgt dat de dieren kunnen vluchten en er altijd leefgebied ter beschikking is.

Met name de houtwallen en de takkenhoop zijn van essentieel belang voor de bunzing, steenmarter en grote bosmuis. Het grootste gedeelte van de houtwallen op het perceel blijven behouden. Enkel de houtwal aan de zuidzijde wordt gekapt. De houtwal die vanuit zuidelijke richting naar noordelijke richting over het perceel loopt zal worden verbreed en worden verbeterd door de aanplant van diverse inheemse soorten.

Bunzing

Voor de bunzing worden twee verblijfplaatsen gerealiseerd aan de noordwestzijde van het plangebied, op rustige locaties langs de natuurvriendelijke oevers. De oevers worden ingericht met soorten als gele lis, kattenstaart, watermunt, dotterbloem, moerasandoorn en moerasrolklaver. Deze vegetatie ontwikkelt

een geleidelijke oeverstructuur met voldoende dekking, foerageermogelijkheden en rustplaatsen. Zie de groen gearceerde stukken in figuur 4.

Hiervoor zal de grond eerst losgemaakt worden, om vervolgens een fundering van zand, grind of zeer fijn vertakkingsmateriaal te plaatsen. Deze dient iets boven het maaiveld te liggen zodat het droog blijft.

De takkenhoop moet minimaal drie meter lang, twee meter breed en één meter hoog zijn. Met minimaal zes boomstammen van één meter lang en een diameter van 15-20 cm wordt een nestkamer gebouwd. Dit gebeurt door twee stammen tegenover elkaar op de grond te leggen en daar de andere twee stammen overeen te leggen als een dak. De ruimte die daartussen ontstaat wordt opgevuld met droog hooi of vergelijkbaar materiaal. Hiermee worden de takkenhopen conform de eisen uit het kennisdocument kleine marterachtigen geplaatst.

De takkenhopen zullen in april gerealiseerd worden, dit dient te gebeuren onder toezicht van de ecooloog. Het wordt aangenomen dat een takkenhoop ongeveer vijf jaar lang functioneel blijft. Daarom moeten de takkenhopen elke vijf jaar aangevuld worden met nieuw materiaal. De initiatiefnemer is hiervoor verantwoordelijk.

Steenmarter

Voor de steenmarter worden twee verblijfplaatsen gerealiseerd in de vorm van marterkasten, deze worden geplaatst in de te behouden houtwal en worden vervolgens bedekt met takken en overhangende vegetatie. Om rotting te voorkomen dient de kast op enkele stenen geplaatst te worden. Eén verblijfplaats wordt aangelegd ten noorden van de houtwal en één ten zuiden ervan. Zie de blauwe punten in figuur 4. Er zal gebruik worden gemaakt van de kasten van het type ZK MA 01 Marterkast (Vivara pro) of vergelijkbaar. De twee ingangen van deze kast dienen beschikbaar te zijn voor de steenmarter.

Door deze spreiding ontstaat een netwerk van rustplaatsen dat in directe verbinding staat met de te behouden en te verbreden houtwal. De houtwal wordt waar mogelijk versterkt met struweelsoorten zoals sleedoorn, meidoorn, hulst, sporkehout, wilde liguster en roosachtigen, gecombineerd met bomen als zwarte els, berk, vlier, veldesdoorn en hazelaar.

De kasten zullen in april gerealiseerd worden, dit dient te gebeuren onder toezicht van de ecooloog. Voor de marterkasten is onderhoud van belang. Dit kan alleen wanneer deze niet bewoond is. De kast dient minimaal elke vijf jaar gecontroleerd te worden ter onderhoud. Indien de kast niet bewoond is, is schoonmaken mogelijk. De kast is afgewerkt met een water gedragen lak. Voor een langere levensduur kan de kast opnieuw geverfd worden.

Grote bosmuis

Voor de grote bosmuis blijft het merendeel van het huidige leefgebied behouden, waaronder de houtwal die van het noorden naar zuiden gaat. Deze heeft een belangrijke functie als schuil-, foerageer- en migratiestructuur. De compensatie richt zich dan ook niet op vervanging, maar op versterking van dit leefgebied door de aanleg van structuurrijke randen met struweel, takkenrillen en lage dichte begroeiing. Langs de west- en noordwestzijde van het terrein worden brede zones ingericht met soorten als braam, sporkehout, meidoorn, wilde liguster, sleedoorn, hondsroos, wilgensoorten en hazelaar. Deze soorten bieden bodemdekking, schuilplaatsen en jaarronde voedselbronnen.

Daarnaast wordt een kruidenrijke overgangszone voorzien met soorten als beemdkroon, knooppkruid, Jacobskruiskruid, grote ratelaar, pinksterbloem, duizendblad en rode klaver. Deze kruiden vormen een belangrijke voedsel- en insectenbron voor de grote bosmuis. De combinatie van blijvend leefgebied en aanvullende dekking zorgt ervoor dat de soort zich ongestoord kan blijven verplaatsen langs de randen van het terrein en beschikt over een groter, robuuster geheel aan structuren. Hiermee blijft het functionele leefgebied intact en wordt de ecologische kwaliteit versterkt.

Duurzaam

Het compensatiegebied wordt zo ontworpen dat deze langdurig beschikbaar blijft voor de soorten, ongeacht toekomstige veranderingen in het landschap. Dit door het gebruik van inheemse, meerjarige

vegetatie die geschikt is als schuil- en foerageergebied, en periodiek beheer gericht op het behoud van de ecologische waarde van het groen.

Figuur 4: tekening van het inrichtingsplan. De twee rood gearceerde plekken zijn plekken die permanent verstoord worden. De groene pijl met stippellijn rechtsboven is de looproute van de das. De roze stippellijn is de zogeheten faunacorridor, ter versterking van het gebied, voor bunzing, steenmarter en grote bosmuis. De blauwe gearceerde stukken zijn de twee plekken waar de marterkasten voor de steenmarter worden geplaatst. De groen gearceerde stukken zijn de twee stukken waar de takkenhopen voor de bunzing worden geplaatst. (bron: activiteitenplan)

3.4 Natuurvrij maken

De effecten van de werkzaamheden worden verminderd door het plan gefaseerd uit te voeren. Op deze manier blijft er te allen tijde leefgebied voor de soorten geschikt. Daarnaast wordt er rekening gehouden met de kwetsbare periodes van deze soorten. Door het opstellen van een Ecologisch Werkprotocol (EWP), worden de effecten van de aanlegfase verminderd zodat deze geen significant effect hebben op de bunzing, steenmarter en grote bosmuis. Uiteindelijk zijn er drie fases te onderscheiden.

Fase 1 – voordat de vergunning is verleend

Deze fase omvat alleen het maaien van de grasvelden en eventueel rooien van enkele (scheuten van) bomen die daarbinnen aanwezig zijn. Ten behoeve van de ontwikkeling was er vanuit de initiatiefnemer de wens om de grasvelden alvast te maaien en bepaalde bomen aan de noordzijde van het plangebied te rooien. Hierom heeft er op 9 maart 2026 een gesprek plaatsgevonden samen met [REDACTED] en [REDACTED] namens de provincie, de ecooloog namens EcoZeker en de initiatiefnemer. Tijdens dit gesprek is er akkoord gegeven om de grasvelden te maaien en bepaalde bomen aan de noordzijde te rooien, voordat de vergunning verleend is. Op voorwaarde dat er een broedvogelcontrole uitgevoerd moest worden. De broedvogelcontrole is uitgevoerd op 16 maart 2026.

Tijdens deze controle waren er meerdere broedterritoria vastgesteld, zowel binnen als buiten het plangebied. Daarnaast zijn diverse algemene broedvogels waargenomen zonder duidelijke binding met potentiële broedlocaties binnen het plangebied. Alle waarnemingen hadden betrekking op vogels in houtwallen, solitaire bomen en struweel in en rondom het plangebied. Zie figuur 5. Er waren geen nesten aangetroffen. Op basis van de aanwezige dichte vegetatiestructuren en het waargenomen territoriale gedrag en zang is het echter aannemelijk dat zich diverse (kleine) nesten in het plangebied, binnen de houtwallen, bevinden.

Figuur 5: Locaties van nestterritoria buiten het plangebied (blauw) en binnen het plangebied (rood) en waarnemingen van territoriaal zingende vogelsoorten zonder duidelijke binding aan nestlocatie (groen). (Bron: Memo broedvogelvrijgave Huis ter Huynen te Zeijen d.d. 19 maart 2026, door EcoZeker)

Hierom waren de grasvelden binnen het plangebied vrijgegeven voor maaiwerkzaamheden, mits een buffer van minimaal twee meter tot de aangrenzende struweelzones en houtwallen werd aangehouden. Aan de noordzijde van het perceel waren in de aanwezige (relatief matig begroeide) houtwal geen broedvogels vastgesteld. Hierdoor konden hier enkele bomen worden verwijderd, onder de voorwaarde dat deze geen (nieuwe) holtes en/of nesten bevatten. Aangezien het uitsluitend enkele jonge, kleine bomen betreft en deze reeds waren beoordeeld tijdens de boomholten- en nestencontrole in de winter van 2025, konden de werkzaamheden zonder aanvullende ecologische toetsing worden uitgevoerd, mits deze binnen enkele weken na de uitgevoerde broedvogelcontrole plaatsvonden.

Mocht er tijdens de werkzaamheden beschermde dieren worden aangetroffen, dan dienden de werkzaamheden direct gestopt te worden. Vervolgens diende er contact opgenomen worden met de ecologisch adviseur om de vervolgstappen te bespreken. Tot slot diende er een melding gemaakt te worden bij het bevoegd gezag.

Er diende tijdens het maaien één richting ingewerkt te worden, richting de houtwallen. Waarbij er stapvoets diende gereden te worden (maximaal 5 km/h), zodat dieren de kans kregen om te vluchten.

Fase 2 – aanleggen compensatie

Vervolgens zal er in april gestart worden met het aanleggen van de mitigatie. Als eerste zal er aan de noordzijde van de houtwal een compensatiestrook langs de sloot en buitenrand van het perceel aangelegd. Daardoor is er voldoende tijd tussen aanleg van het compenserend leefgebied en het verwijderen van bestaand leefgebied. De noordzijde zal ook als laatste worden ontwikkeld.

Ook worden de nieuwe verblijfplaatsen voor de bunzing en de steenmarter in april aangelegd.

De verbreding van bestaande groenstructuren ten zuiden van het plangebied vindt plaats terwijl daar de chalets en infra worden aangelegd (fase 3), zodat deze functioneel zijn wanneer de noordzijde van het perceel verder wordt ontwikkeld.

Fase 3 – werkzaamheden en verdere natuurvrij maken plangebied

De compensatiestrook en geplaatste verblijfplaatsen dienen functioneel te zijn voordat de verdere werkzaamheden mogen starten. Daarnaast dient er buiten de kwetsbare periode gewerkt te worden. Hierom mogen de overige werkzaamheden vanaf oktober plaatsvinden.

Door takken voorzichtig weg te halen met klein materieel/ met de hand en dit verspreid over tenminste twee dagen uit te voeren, hebben dieren de kans om de verblijfplaats zelf te verlaten. De werkzaamheden worden in één richting uitgevoerd, richting de houtwallen.

Overige maatregelen

Er zullen ook globale maatregelen worden genomen om te verzekeren dat de werkzaamheden op een ecologisch verantwoorde manier worden uitgevoerd.

Wanneer er sprake is van de kap van een enkele boom of struweel dient het gecontroleerd te worden op broedvogels/ nesten en/of holtes voor vleermuizen, wanneer dit niet reeds in eerdere toetsingen is meegenomen. Daarnaast zal er ook worden gelet op het niet langdurig stilleggen van de werkzaamheden en zullen deze zoveel mogelijk aan een stuk en in één richting worden uitgevoerd.

De grote bosmuis is voornamelijk aanwezig in de houtwallen. De werkzaamheden zullen vooral plaatsvinden in de aangrenzende grasvelden en open ruimtes, de randen van het terrein en de houtwallen zullen grotendeels behouden blijven. Om te borgen dat een gedeelte van het leefgebied onaangetaast blijft, zullen er markeringen worden aangebracht. De werkwijze hiervoor wordt opgenomen in het ecologisch werkprotocol.

4. Overwegingen

Uit de relevante wet- en regelgeving blijkt dat de aangevraagde omgevingsvergunning alleen kan worden verleend als de vergunning aangevraagd wordt onder een aangewezen belang, er geen andere bevredigende oplossing bestaat en de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in het geding is. De vergunninghouder heeft aangegeven te voldoen aan de voorwaarden zoals deze worden gesteld in artikel 8.74l. van het Bkl.

4.1 Belangenafweging

De vergunninghouder geeft in de aanvraag aan te werken in het in het kader van de ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden, daaronder begrepen het daaropvolgende gebruik van het ingerichte of ontwikkelde gebied, genoemd in artikel 8.74l, lid 1, sub b onder 6 van het Bkl.

In het Activiteitenplan staat het belang op de volgende manier beschreven:

“De ontwikkeling van het project in de betrokken regio is van strategisch belang voor de duurzame groei en versterking van de recreatiesector. Door het realiseren van de beoogde activiteiten kunnen positieve effecten voor de regionale economie en het milieu worden behaald. De ontwikkeling biedt tevens ruimte voor het verbeteren van de recreatievoorzieningen, wat een bijdrage levert aan de sociale en economische vitaliteit van de regio.”

Wij kunnen instemmen met het in de aanvraag beschreven belang. Het belang vormt een voldoende onderbouwing om het optreden van (beperkte) negatieve effecten op de aangevraagde bunzing, steenmarter en grote bosmuis te rechtvaardigen.

4.2 Alternatievenafweging

In het Activiteitenplan staat de alternatievenafweging op de volgende manier beschreven:

“Afwegingen in het ontwerp.

Bij het opstellen van het ontwerp is nadrukkelijk rekening gehouden met de aanwezigheid van de grote bosmuis, steenmarter en bunzing.

- De centrale houtwal die het plangebied van noord naar zuid doorkruist wordt behouden en versterkt. Deze houtwal fungeert als ecologische verbindingzone en waarborgt een vrije doorgang voor grondgebonden fauna tussen de noordelijke en zuidelijke delen van het gebied.
- Het beplantingsplan is gericht op het versterken van de biodiversiteit, waarbij uitsluitend gebruik wordt gemaakt van inheemse boom- en struiksoorten. Hiermee wordt het leefgebied en foerageergebied voor genoemde soorten verbeterd en duurzaam in stand gehouden.
- Langs de percelen worden hagen aangebracht, waardoor beschutte loop- en migratieroutes ontstaan. Deze structuren zijn met name geschikt voor de grote bosmuis en dragen tevens bij aan de landschappelijke samenhang.

Met deze ontwerpkeuzes blijven bestaande groenstructuren behouden en wordt de ecologische functionaliteit van het plangebied gewaarborgd, conform de gestelde eisen in de Omgevingswet.

Alternatieve overweging

Bij de planvorming zijn alternatieve inrichtingsvarianten beschouwd, waaronder een ontwerp zonder centrale houtwal en met een meer open verkaveling. Deze alternatieven zijn afgefallen omdat zij zouden leiden tot versnippering van het leefgebied en het wegvallen van een noord-zuid gerichte ecologische verbinding voor grondgebonden zoogdieren zoals de grote bosmuis, steenmarter en bunzing.

Alternatief 1 – Niets doen (nul alternatief)

Beschrijving: Het plangebied wordt niet ontwikkeld en blijft in huidige staat behouden.

Effect: Geen verstoring van mogelijk aanwezige soorten. *Nadelen:* Het planologisch toegestane recreatieve gebruik wordt niet gerealiseerd. Geen kwaliteitsimpuls voor biodiversiteit of versterking van groenstructuren. Geen economische of maatschappelijke bijdrage.

Conclusie: Het nul alternatief is geen bevredigende oplossing.

Alternatief 2 – Ontwikkeling op andere locatie

Beschrijving: Verplaatsing van het resort naar een andere locatie buiten het huidige plangebied.

Nadelen: De huidige locatie is planologisch geschikt. Alternatieve locaties kennen vergelijkbare of grotere ecologische waarden en vereisen nieuwe onderzoeken.

Conclusie: Verplaatsing is geen realistisch of bevredigend alternatief.

Alternatief 3 – Alternatieve inrichting

Beschrijving: Behoud van alle bestaande structuren zonder aantasting.

Nadelen: Onvoldoende ruimte voor infrastructuur en recreatiewoningen. Ruimtelijk en veiligheidsmatig niet uitvoerbaar. Ecologisch wordt juist versterking gerealiseerd via houtwallen, takkenrillen, natuurvriendelijke oevers en kruidenrijk grasland.

Conclusie: Volledige ontziening is niet uitvoerbaar en niet noodzakelijk.

Alternatief 4 – Alternatieve werkwijze

Beschrijving: Minder machinale uitvoering of handmatige verwijdering.

Nadelen: Verstoring wordt niet voorkomen en uitvoeringstijd wordt verlengd.

Conclusie: Niet doelmatig en geen substantiële reductie van verstoring.

Alternatief 5 – Alternatieve planning

Beschrijving: Werkzaamheden volledig buiten gevoelige perioden uitvoeren.

Afweging: Planning wordt reeds afgestemd op kwetsbare perioden. Volledige uitsluiting van verstoring is niet mogelijk zonder project onmogelijk te maken.

Conclusie: Planning is reeds maximaal geoptimaliseerd.

Ecologische optimalisatie binnen gekozen variant

De gekozen variant bevat mitigerende maatregelen zoals gefaseerd natuurvrij maken, ecologische begeleiding, aanleg van compensatiestructuren, bufferzones, behoud van houtwallen en vleermuisvriendelijke verlichting.

Conclusie

Er bestaat geen andere bevredigende oplossing die het project mogelijk maakt zonder verstoring van beschermde soorten. De gekozen werkwijze is de minst verstorende en ecologisch meest evenwichtige variant. Met de voorgestelde mitigerende en compenserende maatregelen blijft de gunstige staat van instandhouding van de betrokken soorten gewaarborgd."

Door buiten de kwetsbare periode van de bunzing, grote bosmuis en steenmarter te werken, de werkzaamheden gefaseerd uit te voeren en voldoende alternatieven aan te bieden gedurende en na uitvoering van de werkzaamheden onder toezicht van een ecologisch deskundige, wordt zoveel als mogelijk rekening gehouden met de aanwezige beschermde soorten in het plangebied. Voor de ingreep bestaat geen andere bevredigende oplossing.

4.3 Staat van instandhouding

Er is een onderscheid te maken in de landelijke en lokale staat van instandhouding. Per categorie mogen de werkzaamheden geen negatieve invloed hebben.

Bunzing

De bunzing komt verspreid door heel Nederland voor, met uitzondering van de Waddeneilanden. De soort heeft een Rode Lijst status van 'kwetsbaar' (R.L., 2020). Er zijn geen exacte populatiecijfers bekend van de bunzing in Nederland. De algehele trend van de bunzing is 'matig ongunstig'.

In Noord-Holland en Noordoost Groningen is er een afname in populatiedichtheid te zien t.o.v. 2024. Er zijn geen specifieke kentallen bekend van de populatiegroottes en aantallen in de provincie Drenthe. Het is aannemelijk dat populaties in Drenthe eenzelfde verslechtering kennen als de overige populaties in Nederland.

Met de realisatie van alternatieve verblijfplaatsen en nieuw bunzinghabitat blijft het plangebied geschikt voor bunzing. Daarnaast worden er mitigerende maatregelen genomen en wordt het plangebied ongeschikt gemaakt met behulp van een ecologisch werkprotocol om schade aan bunzing te voorkomen. Er is daarmee geen effect op de staat van instandhouding voor bunzing.

Steenmarter

De steenmarter komt met name in het oosten van het land voor, maar verspreidt zich door heel Nederland. De soort kent een Rode Lijst status van 'Thans niet bedreigd' (R.L., 2020). Er zijn geen exacte populatiecijfers bekend van de steenmarter in Nederland. De algehele trend van de steenmarter is 'stabiel of toenemend', maar ook deze valt niet geheel met zekerheid te bepalen. De stabilisatie geldt voornamelijk voor steenmarterpopulaties in het oosten van het land.

Op basis van de waarnemingen kan er worden gesteld dat het één territorium van een steenmarter betreft. Er zijn waarnemingen in de directe omgeving bekend van de steenmarter (NDFF, 2025). De soort komt dus voor in de omgeving en verspreidt zich. Desondanks kan er geen inschatting gemaakt worden van een plaatselijke populatie steenmarters in Zeijen.

Met de realisatie van alternatieve verblijfplaatsen en habitat voor de steenmarter blijft het plangebied geschikt voor steenmarter. Daarnaast worden er mitigerende maatregelen genomen en wordt het plangebied ongeschikt gemaakt m.b.v. een EWP om schade aan steenmarter te voorkomen. Er is daarmee geen effect op de staat van instandhouding voor steenmarter.

Grote bosmuis

De Nationale instandhouding van de grote bosmuis wordt als gunstig beschouwd (NDFF, 2024; Beheerplan Drenthe, 2016-2022; Zoogdiervereniging, 2023).

De grote bosmuis komt in Drenthe breed voor in bosrijke gebieden, houtwallen en structuurrijke landschappen. De provinciale populatie wordt als stabiel en ruim aanwezig beschouwd. Geschikt leefgebied (houtwallen, bosranden, ruigtezones en strooiselrijke bossen) is in hoge mate beschikbaar en goed ruimtelijk verbonden. Er zijn geen aanwijzingen voor provinciale achteruitgang. Daarmee geldt de staat van instandhouding in Drenthe als gunstig.

Het plan tast de staat van instandhouding van de grote bosmuis niet aan, omdat het functionele leefgebied grotendeels behouden blijft. De aanwezige houtwallen en structuurrijke randen blijven volledig intact en blijven tijdens alle fasen beschikbaar voor de soort. De werkzaamheden worden gefaseerd uitgevoerd, zodat er nooit een volledig leefgebiedsdeel gelijktijdig wordt beïnvloed. Alle werkzaamheden vinden plaats conform een Ecologisch Werkprotocol (EWP), waarmee verstoring en direct letsel worden voorkomen. Daarnaast wordt nieuw leefgebied gerealiseerd door de aanleg van takkenrillen, struweel en inheemse bomen langs de randen van het terrein. Deze nieuwe structuren sluiten aan op de te behouden houtwallen en versterken de ecologische verbindingen. Hierdoor blijft continu voldoende functioneel leefgebied aanwezig. Er is daarmee geen sprake van verslechtering van de staat van instandhouding van de grote bosmuis.

Conclusie

Door het treffen van de juiste en voldoende alternatieve maatregelen voor de soorten zoals in bovenstaande staat omschreven, worden negatieve effecten op de gunstige staat van instandhouding van de soorten niet verwacht.

4.4 Zorgplicht en broedseizoen

Naast de soorten waarvoor de vergunninghouder de vergunning heeft aangevraagd kunnen ook andere soorten worden aangetroffen tijdens de uitvoering van de werkzaamheden. De vergunninghouder is verplicht alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevraagd om nadelige gevolgen te voorkomen.

Artikel 1.7 van de Omgevingswet en artikel 11.27 van het Bal bevatten respectievelijk de algemene en specifieke zorgplicht in het kader van een flora- en fauna-activiteit. De zorgplicht gebiedt eenieder voldoende zorg in acht te nemen voor Natura 2000-gebieden, bijzondere nationale natuurgebieden en voor in het wild levende planten- en diersoorten en hun directe leefomgeving. Activiteiten of werkzaamheden die leiden tot negatieve effecten op gebieden of specifieke plant- of diersoorten dienen achterwege gelaten te worden, of zo uitgevoerd te worden dat negatieve effecten worden beperkt of ongedaan gemaakt.

Rekening houden met het broedseizoen van vogels valt ook onder de specifieke zorgplicht. Werkzaamheden die een negatief effect kunnen hebben op het broedsucces van vogels dienen uitgesteld te worden. Een ecologisch deskundige dient vast te stellen dat het broedseizoen voor de op het plangebied aanwezige (beschermde) soorten ten einde is.

5. Conclusie

Gelet op vorenstaande besluiten wij een omgevingsvergunning te verlenen. Aan deze vergunning zijn de voorschriften verbonden, zoals vermeld in dit besluit.